

50 O potresnih sunkih in vremenskih pojavih

4. Oktobra 1840, od 1/4 10 ure do 1/2 12 ure dopoldan

Prevod A.P.

Pišejo: K. G. L. - Andr. in Ans. H. – Sveti in najbolj ljubeznivi darovalec vseh dobrih stvari, nam je po svojem hlapcu J. L. dal ta kos kruha za večno življenje.

1 Kar so v zadnjem času poročali o tresenju in ugrezanju tal, kot tudi o širokih razpokah v zemlji, imajo te en in isti razlog, kot prenehanje izvirov in izsušitev vodnjakov, pa tudi umikanje morja in nekaterih jezer.

2 Preden namreč pride do takšnega velikega zemeljskega potresnega sunka, se zli človeški duhovi, ki so se ponovno vrnili iz sveta v materijo, predhodno zberejo v skupine in velike horde. To zbiranje duhov na določenih mestih na svetu predstavlja naravno človeško razumevanje z naslednjim pojavom: Ko minerali pridejo v stik z vodo, pride do določene kemične razgradnje, ki jo za opis običajno imenujete z izrazom „fermentacija“. Zaradi tega se razvijejo različni plini, ki iščejo izhod. Potem se zgodi, da ob taki priložnosti pridejo v prazen prostor, kjer se leta in leta zbirajo, pogosto tako močno, da z svojo naravno napetostjo postopoma začnejo dvigovati skorjo zemlje, ki je nad takimi prostori.

3 Ko se zemlja vse bolj dviguje, se v njej seveda začnejo pojavljati razpoke, ki se z nadaljnjim dvigovanjem vse bolj povečujejo in na koncu povzročijo dejanske razpoke in globoka brezna. Ko na ta način plini, ki se kopičijo pod zemljo, skozi majhne razpoke prodrejo do velikih vodnih rezervoarjev, postopoma zapolnijo površino teh rezervoarjev in se dvignejo skozi vode do te mere, da se vodam iz katerih običajno izvirajo vsi podzemni izviri prekine povezava z zgornjimi žilami. V takih primerih v zemeljski skorji, ki je pogosto debela tudi do 11.000 m, vsi izviri, ki imajo svoje napajanje v tej skorji, presahnejo, prav tako vodnjaki. Tudi morje, ki je vedno v stiku s temi podzemnimi vodami, se tako kot druga velika jezera v veliki meri odmaknejo od svojih bregov. To se zgodi seveda naravno, saj je tak velik zbiralnik voda ločen od površinskih voda s takšnimi vmesnimi plini.

4 Poglejte, tako je ves ta pojav predstavljen naravnemu očesu, torej čutu naravnega razumevanja! – Toda v resnici ni tako, saj, tako kot sem že omenil na začetku, zbiranje duhov in njihova nora dejavnost užali druge duhove in ta jih iztrga iz njihovega počitka. Takrat se navadno zgodi, da je iz nebes poslan mirovni angel. Ta odpira razpoke v notranjosti zemlje in jih vodi iz velikih vodnih zbiralnikov do krajev, kjer so prebivalci postali smrtonosno sovražni med seboj. Duhovi miru, ki se skrivajo v vodi, si prizadevajo umiriti razjarjene množice in med takšno dejavnostjo se ti duhovi miru zaradi stalnega dotoka vode zbirajo v velikih množicah. Kar je bilo prej povedano o plinih, je glejte prevlada duhov miru, ki so na angelovo prisilo prišli iz vode, da bi pomirili horde jeznih peklenških duhov.

5 Če torej tako nadaljnje skakanje duhov miru iz vode ne obrodi sadov, potem angel, kot je znano že iz prejšnjega poglavja o potresu, potegne močan rez pri računici takšnih duhov, med katerimi so tako imenovani veliki duhovi sveta najhujši. Tak udarec se pri hudobnih računih duhov pozna v tem, da mogočni angel v trenutku zavzame ves tisti prostor kjer bivajo še nerojeni zatirani duhovi in ga z veliko močjo raztrga na najmanjše dele.

6 Sproščeni duhovi, ki so tudi samo postali močno žareči vžgejo tudi te duhove miru ali z naravnim izrazom rečeno „pline“, ki so se pogosto nakopičili več kilometrov daleč. Ta pojav pa je vam je znan že kot tresenje tal.

7 Posledice takšnih vnetij se že dovolj dobro zavedate. Da pa se takšna vnetja ne bi pojavljala prepogosto, saj bi lahko sčasoma povzročila popolno uničenje svetovnega telesa in sicer z delovanjem angela, ki je po Moji volji svoboden. (ta je opremljen z Mojo močjo in mu je malo mar, da bi izpolnil Mojo voljo ali je ena ali več tisoč zemelj raztresenih kot pleve v vetru, samo da bi poveljčal Moje ime).

Zato sem tu in tam na Zemlji postavil odvode takšnih vnetij peklenskih duhov, na katere se stalno dovaja voda za hlajenje teh žarečih mest. Če so vam še znane akumulacije takšnih plinov, lahko spoznate, da se ti na določen naraven način kot dim skozi dimnik naravno odvajajo, brez večjega uničenja.

8 Zato ljudje ne bi smeli graditi svojih bivališč blizu takšnih krajev saj je nujno, da se v takšni okolici od časa do časa zgodi večje ali manjše opustošenje. Ker je Zemlja precej velika, ni potrebe, da ljudje gradijo svoja bivališča blizu takšnih peklenskih dimnikov.

9 Kajti duhovno gledano, vulkani niso nič drugega kot divji in besni izpusti pekla. Ti vulkani imajo pod Zemljo na tisoče prehodov in ustij, ki so podobni koreninam velikega drevesa. Kljub temu pa se ne morejo dotakniti vseh delov Zemlje, saj bi tako Zemlja postala kopalna kad, do česar pa ne sme priti. Zemlja mora biti sposobna prenašati ljudi, gore pokrajine in vsa velika vodovja, saj bo le tako njena površina postala trdna šola za svobodo življenja v Meni.

10 Kjer torej vulkanski prehodi niso zadostni, se takšna povišanja zelo pogosto pojavijo zaradi kopičenja duhov, ki so postali svobodni. Da pa bi preprečili takšno silovito uničenje, drugi angel naredi odprtine v nižinah zemlje in še pogosteje v gorskih soteskah. Skozi te odprtine se nato po Zemljini površini vijejo ne vžgani plini v obliki močnih vetrov in neviht.

11 Takšna povišanja se dogajajo skoraj vsak dan. Opazujete tako imenovani barometer in kmalu boste videli nenehno kopičenje teh duhov s padanjem in

dvigovanjem živega srebra. Ko namreč na vrsticah pada se akumulacija dogaja pod Zemljo. Zemljina plošča z skorjo s dviguje in tako se vi, skupaj z vašimi mesti, gorami in rekami posledično dvigate vse višje v lažje plasti zraka. Ker se stolpec zraka, ki pritiska na živo srebro, vedno bolj zmanjšuje, živo srebro v cevi sorazmerno pada z zmanjšanjem zraka v stolpcu nad njim.

12 Če se torej po Moji ljubezni za svobodne duhove ali naravno rečeno "pline", postavijo dobro premišljena in sorazmerna izhodna vrata, potem bodo ti postopoma iztekali, podobno kot dim iz dimnika. Zemljina plošča in skorja se postopoma spet potopita nazaj na svoje prejšnje mesto. Za kolikor se potopi, za toliko se živo srebro v cevi spet dvigne, ker stolpec zraka nad njim seveda postane daljši, intenzivnejši in spet težji.

13 Morda boste vprašali, če ne zdaj pa vendarle postopoma, kaj se zgodi s temi duhovi miru, ki so bili izpuščeni iz vode. Povem vam, da nič drugega kot to: Vprašajte se, kaj ste navajeni početi po opravljenem delu? Na svoj dom se namreč odpravite, da bi se tam odpočili od napornega vsakodnevnega dela svojih rok. Glejte, enako velja tudi za duhove, ki so postali svobodni in to še toliko bolj, ker vedo, kakšno pot morajo prehoditi, dokler ne dosežejo duše svobodnega zemeljskega človeka.

14 Glejte, ti duhovi se takoj združijo z duhovi, ki prihajajo iz svobodnih sfer svetlobe in se med seboj privlačijo in združujejo na tako imenovani elektromagnetni način, ki vam je pogosto viden, večinoma pa neviden. Po tako imenovani "naravni poti ljubezni", običajno spet padejo v dežju, pogosto tudi v toči in snegu za zemljo in jo s tem oplodijo.

15 Med dežjem, točo in snegom so le majhne razlike, saj imajo vsi isto zasnovo. V primeru toče, se včasih svobodnim duhovom iz vode pridruži še več hudobnih nerojenih duhov. Da bi tem duhovom preprečili nadaljnje pustošenje, jih duhovi iz vode takoj ujamejo in povežejo, nato pa jih ohladijo in pomirijo, ter jih v obliki toče vrnejo na zemljo. Zato je običajno nevihta s točo močnejša od drugih deževnih ali vetrovnih neviht.

16 Da je temu tako, vam kažejo oblaki, ki se običajno pred takšno nevihto križajo med seboj. Ko to opazite, vedite da so v tistem trenutku takšni zli duhovi ujeti z bliskovitostjo duhov miru. Ob takšni priložnosti pa se seveda takšni zli duhovi oglašajo z nehotenih slišnim ropotom, divjanjem, pogostim bliskanjem in grmenjem. Toda vse to jim pomaga le malo ali pa nič, saj bodo na koncu vsi ujeti in kot je že znano, odpeljani na kraj, ki jim je določen.

17 Ko dosežejo zemljo, jih zmečkana prst spet sprejme in mirni vodni duhovi spet odidejo iz svojih trdnih grudic. Če je toča tu in tam poškodovala vaše plodove, vas to ne sme preveč skrbeti. Ta škoda ni niti v najmanjšem sorazmerju s tisto škodo, ki bi nastala, če duhovi miru po Moji volji ne bi tako dejavno sodelovali pri „prezgodnjih uničevalcih sveta“. Ti bi se namreč v svoji svobodi takoj vžgali in Zemlji bi se godilo (kot je bilo omenjeno že prej), kot velikemu kupu prahu.

18 Zato naj vas v prihodnje, ko boste to videli pred svojimi očmi, ne skrbi tako zelo. Kajti vse kar se dogaja, se dogaja iz ljubezni do vas. In tudi, če je nekdo zaslužen malo kaznovan, vedite, da tudi vi kaznujete svoje otroke samo iz ljubezni, čeprav ste hudobni, kolikor bolj bom Jaz, edini dobri Oče kaznoval svoje otroke iz ljubezni!

19 Glejte, tako je s temi stvarmi, ki so bile do sedaj vsem nerazumljive. Tako kot je v tem majhnem primeru s točo, tako je tudi v daljšem časovnem obdobju s snegom in ledom. Kajti vedeti morate, kjer koli je kateri kraj bližje severu, bolj so naravni duhovi, ki ga naseljujejo, premeteni in zlobni.

20 Sedaj pa si zapomnite še tole: Po tem kar ste se do sedaj naučili o naravi stvari iz Moje milosti, si lahko že malo predstavljate, koliko je koristna vsa svetovna modrost! – Če pa se želi kdo naučiti obrti, mora iti k mojstru, sicer bo ostal večni šušmar. Jaz sam pa sem pravi in resnični mojster v vseh stvareh. Kdor jih želi spoznati, se mora pustiti poučiti pri Meni, stvarniku vseh stvari. V moje kraljestvo namreč ni mogoče vstopiti drugače, kot samo skozi vrata, ki sem vam jih pokazal. Gorje tatovom in roparjem, ki se poskušajo prikrasti skozi streho, saj bodo doživeli enako usodo kot duhovi v toči, saj bodo za vse večne čase izgnani v zunanjo temo.

21 Navadni človek pa bo nekoč poučen o vseh stvareh po dovzetnosti svoje ljubezni. Toda modrece sveta bo osramotila prazna polžja hiška in ličinke infuzorij. Resnično povem vam: nekega dne bo deževnik osramotil takšne modrece v njihovi domnevni modrosti.

22 Zato je norec tisti, ki se tega ne nauči od Mene! Kdor pa je prejel od Mene in ne glede na to kako majhno je njegovo darilo, tega ne bo mogel porabiti v vsej večnosti. Kajti vedno sem neskončen, tako v največjem, kot tudi v najmanjšem. In tako tudi majhen sončni prah kot Moj dar, ni nič manj velik in neskončen, kot največje sonce, ki sredi neštete množic sonc kot mati sredi svojih otrok prekipeva od blagoslova.

23 To, kar je bilo tu rečeno, razumite v svojih srcih! Kajti Jaz, darovalec vsega

dobrega sem vam dal dober užitni kos kruha za večno življenje.

24 Zato se tudi veselite v svojih srcih, saj veste, ko delite kruh svojim otrokom, tudi niste daleč od njih! – Glejte, enako je z Mano!

25 Kjer se pojavi Moj kruh življenja, verjemite, tudi Jaz, vaš dobri Oče, nisem daleč! - Amen. – To pravim Jaz, vaš dobri Oče! Amen.

Jakob Lorber
Nebeški darovi 1